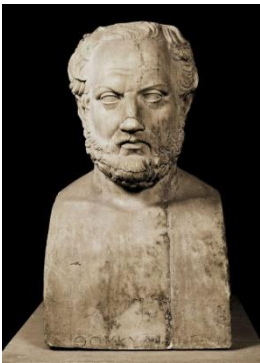

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ

Ο Θουκυδίδης στο έργο «Επιτάφιος του Περικλή» γράφει το εξής: «φιλοκαλοῦμέν τε γὰρ μετ' εὐτελείας καὶ φιλοσοφοῦμεν ἄνευ μαλακίας» (= Γιατί είμαστε λάτρεις του ωραίου, όμως χωρίς σπατάλη χρήματος, και καλλιεργούμε το πνεύμα χωρίς να χάσουμε την ανδρεία μας).

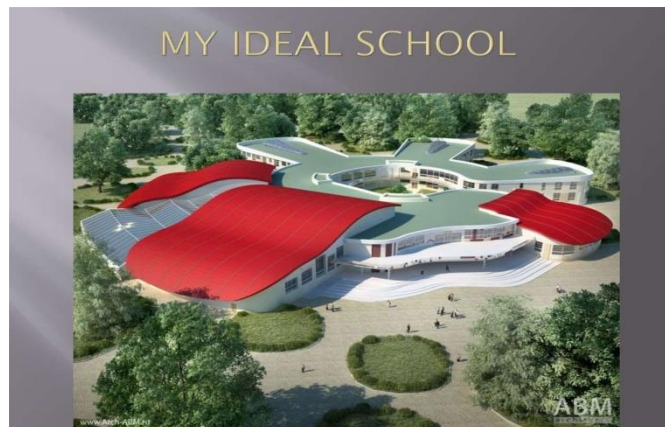
Μετά από αυτό, σκέφτηκα αν ο Θουκυδίδης περιγράφει την πραγματικότητα του σημερινού εκπαιδευτικού συστήματος. Μήπως, τελικά, έχω δίκιο που συνεχώς φωνάζω «ΒΑΡΙΑΙ» για το σχολείο και δεν το αντέχω;

Πιστεύω, λοιπόν, ότι το σχολείο τρώει χρόνια από την ζωή μας, χωρίς λόγο. Μας στερεί τα καλύτερα χρόνια της ζωής μας. Καλύτερα να καπνίζαμε που προκαλεί προβλήματα υγείας, παρά που ερχόμαστε στο σχολείο το οποίο μας οδηγεί, καθημερινά, στον θάνατο. Θα μπορούσαμε, απλά, να κοιμόμαστε ή να κάνουμε κάτι πιο διασκεδαστικό από αυτό. Μας στερεί την φαντασία και μας κάνει να μην σκεφτόμαστε γιατί όλοι θέλουν να παπαγαλίζουμε τα μαθήματα. Τα βιβλία είναι παλιά, οι γνώσεις ξεπερασμένες και οι καθηγητές, πέρα από ηλικιωμένοι με ψυχολογικά, δεν ανανεώνουν τις γνώσεις τους και δεν μας καταλαβαίνουν. Αδιαφορούν για τα δικά μας προβλήματα και τις ανησυχίες της γενιάς μας. Αναρωτιέμαι σε τι θα μας φανούν χρήσιμα όλα αυτά που μας μαθαίνουν στο σχολείο. Είναι χρήσιμη η Ελένη και ο Αγαμέμνονας; Πώς θα βρω δουλειά με αυτά τα εφόδια; Είναι αρκετά για να έχω μια ζωή, όπως την θέλω;

Το ωράριο του σχολείου είναι, ακόμα, μια μεγάλη θυσία για κάθε μαθητή, αφού ερχόμαστε από τις 8.15 κάθε μέρα και δεν πληρωνόμαστε! Θα πουν οι μεγαλύτεροι ότι πληρωνόμαστε με γνώσεις, αλλά αδιαφορώ! Θα θέλαμε χρήματα ή κάτι πιο ωφέλιμο. Όλες αυτές τις ώρες θα μπορούσαμε να παίζουμε ή να είμαστε έξω στη φύση μαθαίνοντας τον πραγματικό κόσμο. Γιατί να διαρκεί τόσες ώρες η μάθηση; Δεν θα μπορούσαμε να μαθαίνουμε με διαφορετικό τρόπο και σε λιγότερο χρονικό διάστημα; Το Γυμνάσιο είναι υποχρεωτικό, αλλά το Λύκειο όχι. Άρα, μετά το Γυμνάσιο μπορούμε να δουλέψουμε; Μάλλον, όχι.

Οπότε, έχω δίκιο που ισχυρίζομαι ότι το σχολείο είναι θυσία για όλους μας και ΒΑΡΙΕΜΑΙ κάθε στιγμή που είμαι εδώ. Οι αρχαίοι φιλοσοφούσαν άνευ μαλακίας, αλλά αυτό δεν ισχύει για την σημερινή εκπαίδευση. Σπαταλάμε άπειρες ώρες σε μια καρέκλα, με αποτέλεσμα να γινόμαστε περισσότερο αδρανείς και μαλθακοί, παρά δραστήριοι. Πείτε μου, λοιπόν, το σχολείο είναι ή δεν είναι θυσία;;;

**Μαθητής 14^{ου} Γυμνασίου Περιστερίου,
Λάμπρος Ασβεστάς**

Γ'1